

Súd: Krajský súd Trenčín
Spisová značka: 8Co/61/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3723200012
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 03. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Sopková
ECLI: ECLI:SK:KSTN:2024:3723200012.2

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trenčíne ako odvolací súd v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Ivety Sopkovej a členiek senátu JUDr. Dariny Legerskej a Mgr. Ivany Šlesarovej v spore žalobcu: A. B., nar. XX.XX.XXXX, bytom C. XXX, proti žalovanej: D. A. E. F., súdna exekútorka so sídlom Púchov, Samoty 1061, IČO: 31 142 940, o zaplatenie 1.415,40 eur, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Okresného súdu Trenčín č. k. PB-13C/1/2023 -60 zo dňa 17. augusta 2023, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e**.

II. Žalovanej sa proti žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a**.

odôvodnenie:

1.1. Napadnutým, v záhlaví identifikovaným rozsudkom, súd prvej inštancie zamietol žalobu, ktorou sa žalobca domáhal, aby súd uložil žalovanej zaplatiť mu 1.415,40 eur titulom náhrady škody a žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, ktorú uložil žalobcovi zaplatiť do 3 dní od právoplatnosti uznesenia o výške náhrady trov, ktoré po právoplatnosti tohto rozhodnutia vydá súdny úradník.

1.2. V odôvodnení rozsudku súd prvej inštancie uviedol, že predmetom sporu bol nárok žalobcu na náhradu škody, ktorá mu mala vzniknúť s poukazom na uznesenie Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 1Er/1043/2004-35 zo dňa 18.08.2022, ktorým došlo k zastaveniu starej exekúcie. Podľa názoru súdu v tomto uznesení exekúcia mala byť zastavená už 01.01.2020. Podľa jeho názoru exekútorka (žalovaná) danú situáciu spôsobila zámerne. Pri osobnej návšteve ešte v roku 2019 ju informoval aj o tom, že dvaja účastníci konania sú zomretí už niekoľko rokov. Napriek tomu bol vydaný príkaz na zrážky z jeho dôchodku vo výške 285 eur a zrážky boli vo výške 48 eur. Po uhradení základných životných potrieb a liekov mu neostalo takmer nič a z tohto dôvodu sa dostal pod hranicu biedy. Súd prvej inštancie opísal skutkové okolnosti, zistené vykonaným dokazovaním: Rozsudkom Okresného súdu v Považskej Bystrici č. k. 4C/798/1999-74 zo dňa 11.07.2000, právoplatným a vykonateľným dňa 28.08.2000, bola žalobcovi ako odporcovi 3/ spolu s odporcami 1/ a 2/ uložená povinnosť navrhovateľovi KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s., IČO: 00 585 441 uhradiť spoločne a nerozdielne sumu 33.937,- Sk so 17,6 % úrokom z omeškania od 15.08.1999 do zaplatenia a trovy súdneho konania vo výške 1.356,- Sk, do troch dní od právoplatnosti rozhodnutia. Dňa 15.06.2004 bolo súdnej exekútorke D. A. E. F. udelené poverenie Okresného súdu Považská Bystrica č. 5306 019806 na vykonanie exekúcie na základe rozhodnutia Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 4C/798/99 zo dňa 11.07.2000 na vymoženie uloženej povinnosti 33.937,- Sk + úrok z omeškania 17,6 % ročne z 33.937,- Sk od 15.08.1999 do zaplatenia + 1.356,- Sk + trovy exekúcie. Dňa 16.09.2004 vydala

žalovaná upovedomenie o začatí exekúcie EX 175/04 na základe exekučného titulu na peňažné plnenie - rozsudok Okresného súdu v Považskej Bystrici zo dňa 11.07.2000, č. k. 4C/798/1999-74, právoplatným a vykonateľným dňa 28.08.2000 voči povinným 1/ (žalobca), 2/ a 3/, na základe návrhu oprávneného a poverenia na vykonanie exekúcie, ktorým upovedomila povinných o začatí exekučného konania dňa 11.05.2004 na vymoženie predmetnej pohľadávky. Upovedomenie bolo žalobcovi doručené dňa 27.09.2004, čo vyplýva

z pripojenej doručenky. Dňa 22.10.2019 vydala žalovaná Príkaz na začatie exekúcie a Exekučný príkaz na vykonanie exekúcie zrážkami zo mzdy a iného príjmu povinného a príkaz na úhradu trov exekúcie, ktoré boli žalobcovi doručené dňa 20.11.2019, čo vyplýva z priloženej doručenky. Z predložených doručení vyplýva, že príkaz na začatie exekúcie a Exekučný príkaz boli doručené Sociálnej poisťovni dňa 30.10.2019. Dňa 11.12.2019 bola žalovanej ako súdnej exekútorke doručená Žiadosť žalobcu o odpustenie pohľadávky zo dňa 09.12.2019, v ktorej žiadal oprávneného o odpustenie jeho pohľadávky. Okresný súd Považská Bystrica vydal dňa 28.02.2020, č. k. 1Er/1043/2004-14 uznesenie, ktorým návrh povinného 1/ na zastavenie exekúcie zamietol. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca (čl. 26), o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením zo dňa 27.08.2020

č. k.17CoE/25/2020-23, ktorým uznesenie súdu prvej inštancie zrušil. Žiadosťou zo dňa 23.06.2022 opätovne žiadal žalobca oprávneného v exekučnom konaní o odpustenie úrokov. Žalovaná návrhom zo dňa 12.07.2022 žiadala pripustenie zmeny účastníka konania na strane povinného G. H., nar. XX.XX.XXXX, zomr. XX.XX.XXXX, ku ktorému pripojila osvedčenie o dedičstve č. k. 4D/158/2017 - 126 zo dňa 07.12.2017. Okresný súd Považská Bystrica uznesením zo dňa 18.08.2022, č. k. 1Er/1043/2004-35, právoplatným dňa 04.10.2022 rozhodol o návrhu žalovanej na pripustenie zmeny účastníka konania tak, že výrokom I. určil, že došlo k zastaveniu starej exekúcie a výrokom II. zamietol jej návrh na zmenu

účastníka exekučného konania - povinného 2/. V ods. 15 tohto uznesenia súd konštatoval,

že k zastaveniu predmetnej exekúcie malo dôjsť nadobudnutím účinnosti zákona

č. 233/2019 Z. z. dňa 01.01.2020. Z listu Sociálnej poisťovne zo dňa 28.06.2023 je zrejmé, že žalobcovi boli vykonávané mesačne zrážky na úhradu pohľadávky EX 175/04 a to od 01/2020 do 06/2020 vo výške 42,72 eur, od 07/2020 do 12/2020 vo výške 39,64 eur, od 01/2021 do 06/2021 vo výške 45,90 eur, od 07/2021 do 12/2021 vo výške 43,76 eur, od 01/2022 do 06/2022 vo výške 46,22 eur a od 07/2022 do 09/2022 vo výške 35,32 eur, t. j. spolu

v celkovej výške 1.415,40 eur. Z oznámenia o vykonávaní zrážok z dôchodku povinného od Sociálnej poisťovne zo dňa 15.11.2019 je zrejmé, že Sociálna poisťovňa oznámila žalovanej, že zrážky z dôchodku povinného na vymoženie pohľadávky v celkovej výške 6.092,41 eur začne vykonávať od 20.01.2020 mesačne vo výške 36,72 eur.

1.3. Súd prvej inštancie vec právne posúdil podľa § 110, § 415, § 420 ods. 1, 3, § 422 Občianskeho zákonníka, § 67 ods. 3, § 89 ods. 1 Exekučného poriadku, § 1 ods. 2, § 2 ods. 1 písm. a/, § 2 ods. 2, § 3 ods. 1, § 4 ods. 2, § 9 ods. 2 zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní a o zmene a doplnení niektorých zákonov (ďalej len „ZoUNEK“) a konštatoval, že medzi stranami sporu bolo nesporné, že žalovaná ako súdna exekútorka bola poverená výkonom exekúcie na základe rozhodnutia Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 4C 798/99 zo dňa 11.07.2000. Dňa 22.10.2019 vydala žalovaná príkaz na začatie exekúcie zrážkami zo mzdy a iného príjmu ako aj exekučný príkaz na vykonanie exekúcie zrážkami zo mzdy a iného príjmu žalobcu a úhradu trov exekúcie. Sociálna poisťovňa si tento príkaz a exekučný príkaz prevzala dňa 30.10.2019 a následne jej dňa 18.11.2019 oznámila, že začne vykonávať zrážky z dôchodku žalobcu od 20.01.2020. Žalobcovi boli vykonávané zrážky z dôchodku na predmetné exekučné konanie za obdobie od 20.01.2020 do 19.10.2022 v celkovej výške 1.415,40 eur, z ktorej sumy bola poukázaná oprávnenému na úhradu vymáhanej pohľadávky suma 1.075,74 eur a na úhradu trov exekúcie bola zaúčtovaná suma 339,66 eur. Taktiež medzi stranami nebolo sporné, že Okresný súd Považská Bystrica uznesením č. k. 1Er/1043/2004-35 zo dňa 18.08.2022, právoplatným dňa 04.10.2022, rozhodol tak, že výrokom I. určil, že došlo k zastaveniu starej exekúcie

a výrokom II. zamietol jej návrh na zmenu účastníka exekučného konania - povinného 2/

a v ods. 15 tohto uznesenia konštatoval, že k zastaveniu predmetnej exekúcie malo dôjsť nadobudnutím účinnosti zákona č. 233/2019 Z. z. dňa 01.01.2020. Spornou skutočnosťou bolo, či došlo konaním žalovanej k vzniku škody na strane žalobcu. Všeobecná zodpovednosť za škodu upravená v Občianskom zákonníku a prípady osobitnej zodpovednosti vytvárajú systém občianskoprávnej zodpovednosti za škodu. Ide o zodpovednosť fyzických alebo právnických osôb, ktoré spôsobili škodu

iným osobám, pokiaľ na ich zodpovednosť, vzhľadom na konkrétny vzťah subjektu zodpovedajúceho za škodu k poškodenému alebo vzhľadom na porušenie určitých povinností v dôsledku čoho došlo k spôsobeniu škody inej osobe, netreba aplikovať ustanovenia iného zákona o zodpovednosti za škodu. Predpokladom vzniku každej občianskoprávnej zodpovednosti je protiprávny úkon, spôsobenie škody a príčinná súvislosť medzi protiprávnym úkonom a škodou. V prípade, ak sa zavinenie nevyžaduje, ide o objektívnu zodpovednosť a zbaviť sa jej možno iba v prípade, ak škoda bola spôsobená tzv. neodvratiteľnou udalosťou, ktorá však nemala pôvod v prevádzke alebo bola spôsobená vlastným konaním poškodeného. Súd prvej inštancie mal za to, že žalovaná v danom prípade postupovala v súlade so zákonom, keď dňa 22.10.2019 vydala príkaz na začatie exekúcie zrážkami zo mzdy a iného príjmu ako aj exekučný príkaz na vykonanie exekúcie zrážkami zo mzdy a iného príjmu žalobcu a úhradu trov exekúcie, ktorý bol doručený Sociálnej poisťovni dňa 30.10.2019. Sociálnej poisťovni po doručení exekučného príkazu vznikla povinnosť vyplatiť oprávnenému naraz všetky sumy, ktoré boli zrazené z dôchodku povinného (žalobcu) v čase odo dňa doručenia príkazu na začatie exekúcie až do dňa doručenia exekučného príkazu. Aj po doručení exekučného príkazu naďalej trvala povinnosť Sociálnej poisťovne zrážať z dôchodku povinného zákonom stanovenú sumu a túto ihneď poukázať oprávnenému. Povinnosť Sociálnej poisťovne zrážať a vyplácať trvá až do uhradenia celej pohľadávky oprávneného, resp. dovtedy, kým exekútor neoznámí Sociálnej poisťovni, že pohľadávka oprávneného je uspokojená (§ 74 ods. 2 Exekučného poriadku), resp. do zastavenia exekúcie podľa § 57 alebo § 80 Exekučného poriadku. Sociálna poisťovňa ako vyplácaťel dôchodku bola povinná v zmysle § 67 ods. 3 a § 89 ods. 1 Exekučného poriadku v znení účinnom do 31.03.2017 odo dňa doručenia exekučného príkazu vyplácať oprávnenému sumy zrazené z dôchodku povinného, t. j. už od 30.10.2019. Túto povinnosť si však Sociálna poisťovňa nespĺnila a zrážky z dôchodku žalobcu začala vykonávať až od 20.01.2020. Súd je toho názoru, že na zrážky, ktoré mala Sociálna poisťovňa vykonať od 30.10.2019 je potrebné nahliadať ako na plnenie v depozite, nakoľko z dôvodu procesného nedostatku na strane Sociálnej poisťovne tieto zrážky neboli včas vykonané a súdna exekútorica ich na svoj účet obdržala oneskorene až 30.01.2023. Z daného je zrejmé, že v čase nadobudnutia účinnosti zákona č. 233/2019 Z. z. o ukončení niektorých exekučných konaní nemohlo dôjsť k zastaveniu predmetnej exekúcie z dôvodu podľa § 2 ods. 2 tohto zákona, t. j. že v starej exekúcii bol v posledných 18 mesiacoch predom, keď sa mala starať exekúcia podľa tohto zákona zastaviť, dosiahnutý výťažok spolu aspoň vo výške 15 eur (výťažok bol vo výške 36,72 eur), a preto súdna exekútorica postupovala správne keď nevydala upovedomenie o zastavení starej exekúcie a pokračovala s výkonom predmetnej exekúcie. Čo sa týka postupu žalovanej t. j. nezastavenie starej exekúcie v súvislosti s § 4 ods. 2 Zákona o ukončení niektorých exekučných konaní, tak súd vyhodnotil tento postup taktiež ako správny, keďže z vykonaného dokazovania bolo preukázané, že súd v čase keď by žalovaná zvažovala zastavenie exekúcie, rozhodoval o jej zastavení. Súd poukazuje na skutočnosť, že aj keď nakoniec súd vyššej inštancie rozhodol o zrušení uznesenia súdu prvého stupňa, tak v čase potenciálneho zastavenia starej exekúcie t. j. k 01.01.2020 súd prvej inštancie rozhodoval o jej zastavení, čo vyplýva aj zo samotného uznesenia Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 1Er/1043/2004-14 zo dňa 28.02.2020. Žiadosť o odpustenie pohľadávky, ktorú prvostupňový súd vyhodnotil ako návrh na zastavenie exekúcie prišla na súd 19.12.2019 t. j. ku dňu, keď sa mala starať exekúcia zastaviť (01.01.2020) rozhodoval o jej zastavení a teda rozhodná doba ešte neuplynula. Nad rámec súd poukazuje na skutočnosť, že pohľadávka oprávneného - KOOOPERATIVA poisťovňa, a. s. Vienna Insurance Group je i naďalej vymáhateľná, nakoľko nedošlo k jej úplnému uspokojeniu, nie je ani premĺčaná a žalobcovi tak boli vykonávané zrážky z dôchodku na existujúcu pohľadávku. Ani smrť ďalších účastníkov exekučného konania na strane povinných v exekúcii nespôsobila zánik povinnosti žalobcu predmetnú pohľadávku uhradiť. Vzhľadom na vyššie uvedené súd považoval žalobu žalobcu za nedôvodnú v celom rozsahu, a preto ju zamietol. O náhrade trov konania rozhodol podľa § 255 ods. 1 v spojení s § 262 ods. 1 CSP. Keďže žalovaná mala v konaní plný úspech, súd jej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, o ktorej výške súd rozhodne po právoplatnosti rozsudku samostatným uznesením, ktoré uznesenie vydá súdny úradník.

2. Proti tomuto rozsudku podal včas odvolanie žalobca, v ktorom žiadal, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu prvej inštancie na ďalšie konanie. Uviedol, že žalovaná nemá pravdu, exekúcia nemala byť začatá na základe rozsudku Okresného súdu Považská Bystrica sp.zn. 1Er/1043/2004-35. Nesúhlasil s tým, že peniaze boli v depozite, pretože prvá reálna zrážka z dôchodku bola vykonaná až 20.01.2020.

On postup Sociálnej poisťovne neovplyvnil.

3. Žalovaná sa k odvolaniu písomne vyjadrila tak, že rozhodnutie súdu považuje za správne a navrhla, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil.

4. Žalobca sa následne písomne vyjadril tak, že trvá na tom, aby odvolací súd rozsudok súdu prvej inštancie zrušil.

5. Krajský súd v Trenčíne ako súd odvolací preskúmal vec v intenciách ustanovení § 379 a § 380 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), t. j. v medziach podaného odvolania a jeho dôvodov.

6. V zmysle ustanovenia § 385 ods. 1 CSP nebolo potrebné na prejednanie odvolania žalobcu nariaďovať pojednávanie, pretože nebolo potrebné zopakovať alebo doplniť dokazovanie a ani to nevyžadoval dôležitý záujem.

7. Podľa § 378 ods. 1 CSP na konanie na odvolacom súde sa primerane použijú ustanovenia o konaní pred súdom prvej inštancie, ak tento zákon neustanovuje inak.

8. Odvolací súd je v zásade viazaný rozsahom odvolania (§ 379 CSP) a odvolacími dôvodmi (§ 380 ods. 1 CSP).

9. Podľa § 387 ods. 1 CSP, odvolací súd rozhodnutie prvej inštancie potvrdí, ak je vo výroku vecne správne.

10. Predmetom konania je nárok žalobcu na náhradu škody, ktorá mu mala byť spôsobená postupom súdnej exekútorke v konaní, vedenom na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp.zn. 1Er/1043/2004, a to s poukazom na uznesenie č. k. 1Er/1043/2004-35 zo dňa 18.08.2022, ktorým došlo k zastaveniu starej exekúcie. Podľa názoru súdu v tomto uznesení exekúcia mala byť zastavená už 01.01.2020. Napriek tomu mu boli vykonávané zrážky z dôchodku, čím mu exekútorka spôsobila škodu.

11. Odvolací súd po preskúmaní veci zistil, že pokiaľ súd prvej inštancie vec posúdil len podľa ustanovení § 415, § 420 ods. 1, 3, § 422 Občianskeho zákonníka zodpovednosti za škodu, ide o nesprávne právne posúdenie. Súd prvej inštancie právne neposudzoval podľa zákonného ustanovenia, ktoré bolo potrebné na vec aplikovať- § 31 ods. 1, 2 zákona č. 233/1995 Z.z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti (Exekučný poriadok). Pokiaľ totiž Exekučný poriadok odkazuje na ustanovenia Občianskeho zákonníka, aplikujú sa z neho najmä ustanovenia o spôsobe a rozsahu náhrady škody. Z tohto dôvodu postupom podľa § 382 CSP odvolací súd vyzval strany, aby sa vyjadrili k aplikácii § 31 ods. 1, 2 Exekučného poriadku na súdnú vec.

12. Podľa § 31 ods. 1 Exekučného poriadku exekútor zodpovedá za škodu, ktorú spôsobí v súvislosti s výkonom činnosti podľa tohto zákona. Na zodpovednosť exekútora sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka. Exekútor zodpovedá aj za škodu, ktorú v súvislosti s výkonom činnosti podľa tohto zákona spôsobí jeho zamestnanec; zodpovednosť zamestnanca podľa osobitných predpisov tým nie je dotknutá.

13. Podľa § 31 ods. 2 Exekučného poriadku exekútor sa zbaví zodpovednosti, ak preukáže, že postupoval s odbornou starostlivosťou.

14. Exekútori zodpovedajú za škodu, ktorú spôsobia pri výkone exekučnej činnosti. Exekučný poriadok upravuje osobitnú zodpovednosť za škodu. Predpoklady zodpovednosti sú: a) vznik škody, b) výkon exekučnej činnosti, c) príčinná súvislosť. Na zodpovednosť za škodu sa vzťahujú ustanovenia Občianskeho zákonníka. Všeobecná zodpovednosť podľa § 420 Občianskeho zákonníka, ktorý aplikoval súd prvej inštancie, je subjektívnou zodpovednosťou, aj keď sa zavinenie povinného prezumuje. Zodpovednosti za škodu sa povinný zbaví preukázaním, že škodu nezavinil. Zodpovednosť za škodu podľa Exekučného poriadku je však objektívnou zodpovednosťou, pretože exekútor za škodu zodpovedá bez ohľadu na zavinenie. Liberačným dôvodom

v prospech exekútora je, ak preukáže, že pri výkone exekučnej činnosti postupoval s odbornou starostlivosťou. Pokiaľ ide o pojem "odborná starostlivosť", ten nie je legislatívne vymedzený, a preto je potrebné vychádzať

z toho, že má ísť o starostlivosť, ktorá sa bežne v porovnaní s obdobnými exekučnými konaniami poskytuje, a teda predstavuje praxou uznávaný štandard. Exekučný poriadok nevyžaduje zo strany exekútora porušenie povinností, ktoré je klasickým predpokladom zodpovednosti za škodu. Škodou sa rozumie skutočná škoda a aj ušlý zisk. Škoda môže vzniknúť aj nesprávnym úradným postupom, za ktorý sa považuje tiež porušenie povinnosti súdneho exekútora urobiť úkon alebo vydať rozhodnutie v zákonom ustanovenej lehote, jeho nečinnosť pri výkone verejnej moci, zbytočné prietahy v konaní alebo iný nezákonný zásah do práv, právom chránených záujmov fyzických osôb a právnických osôb. Posledným predpokladom zodpovednosti za škodu je príčinná súvislosť medzi škodou a výkonom exekučnej činnosti. Exekútor za škodu zodpovedá len vtedy, ak poškodenému vznikla škoda v súvislosti s výkonom exekučnej činnosti.

15. Vzhľadom na to, že vec medzi stranami z hľadiska skutkových okolností sporná nebola, odvolací súd pochybenie súdu prvej inštancie spočívajúce vo výlučne v nesprávnom právnom posúdení veci odstránil v odvolacom konaní zákonným postupom (§ 382 CSP) a stranám umožnil vyjadriť sa k aplikácii príslušného ustanovenia Exekučného poriadku.

16. Žalobca k výzve súdu uviedol, že je naďalej presvedčený o nesprávnom postupe súdnej exekútorke v exekučnej veci, ktorým mu bola spôsobená škoda. Z tohto dôvodu podal i odvolanie proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie.

17. Žalovaná k výzve súdu uviedla, že žalobcovi nevznikla žiadna škoda, keďže exekučné konanie bolo vedené v súlade so zákonom. Pri exekúcii postupovala s odbornou starostlivosťou, a rozhodnutie súdu prvej inštancie považovala za správne a zákonné.

18. Ako je uvedené vyššie, medzi stranami neboli sporné skutkové okolnosti veci, pričom žalobca zistený skutkový stav vo svojom odvolaní nerozporoval: žalovaná ako súdna exekútorke bola poverená výkonom exekúcie na základe rozhodnutia Okresného súdu Považská Bystrica č. k. 4C/798/99 zo dňa 11.07.2000. Dňa 22.10.2019 vydala žalovaná príkaz na začatie exekúcie zrážkami zo mzdy a iného príjmu ako aj exekučný príkaz na vykonanie exekúcie zrážkami zo mzdy a iného príjmu žalobcu a úhradu trov exekúcie. Sociálna poisťovňa si tento príkaz a exekučný príkaz prevzala dňa 30.10.2019 a následne jej dňa 18.11.2019 oznámila, že začne vykonávať zrážky z dôchodku žalobcu od 20.01.2020. Žalobcovi boli vykonané zrážky z dôchodku na predmetné exekučné konanie za obdobie od 20.01.2020 do 19.10.2022 v celkovej výške 1.415,40 eur, z ktorej sumy bola poukázaná oprávnenému na úhradu vymáhanej pohľadávky suma 1.075,74 eur a na úhradu trov exekúcie bola zaúčtovaná suma 339,66 eur. Dňa 11.12.2019 bola žalovanej ako súdnej exekútorke doručená Žiadosť žalobcu o odpustenie pohľadávky zo dňa 09.12.2019, v ktorej žiadal oprávneného o odpustenie jeho pohľadávky. Okresný súd Považská Bystrica vydal dňa 28.02.2020 uznesenie č. k. 1Er/1043/2004 - 14, ktorým návrh povinného 1/ na zastavenie exekúcie zamietol. Proti tomuto rozhodnutiu podal odvolanie žalobca, o ktorom rozhodol Krajský súd v Trenčíne uznesením č. k. 17CoE/25/2020-23 zo dňa 27.08.2020, tak, že uznesenie súdu prvej inštancie zrušil. Žiadosťou zo dňa 23.06.2022 opätovne žalobca žiadal oprávneného v exekučnom konaní o odpustenie úrokov. Taktiež medzi stranami nebolo sporné, že Okresný súd Považská Bystrica uznesením č. k. 1Er/1043/2004-35 zo dňa 18.08.2022, právoplatným dňa 04.10.2022, rozhodol tak, že výrokom I. určil, že došlo

k zastaveniu starej exekúcie a výrokom II. zamietol návrh na zmenu účastníka exekučného konania - povinného 2/. V ods. 15 tohto uznesenia súd konštatoval, že k zastaveniu predmetnej exekúcie malo dôjsť nadobudnutím účinnosti zákona č. 233/2019 Z. z. dňa 01.01.2020.

19. Odvolací súd preskúmal napadnutý rozsudok a konanie, ktoré mu predchádzalo ako i obsah súdneho spisu a zhodne s názorom súdu prvej inštancie dospel k záveru, že žaloba nie je dôvodná, a to z dôvodu, že žalovaná preukázala, že pri vykonávaní exekúcie postupovala s odbornou starostlivosťou.

20. Je pravdou, že žalobcovi boli zo strany Sociálnej poisťovne na základe príkazu na začatie exekúcie zrážkami zo mzdy a iného príjmu ako aj exekučného príkazu na vykonanie exekúcie zrážkami zo mzdy a iného príjmu žalobcu a úhradu trov exekúcie zo dňa 22.10.2019 vykonané zrážky z dôchodku od

20.01.2020 do 19.10.2022 v celkovej výške 1.415,40 eur, pričom právoplatným súdnym rozhodnutím č. k. 1Er/1043/2004-35 zo dňa 18.08.2022, bolo určené, že došlo k zastaveniu starej exekúcie podľa zákona a výrokom II. súd zamietol návrh na zmenu účastníka exekučného konania - povinného 2/. Súd v ods. 15 tohto uznesenia konštatoval, že k zastaveniu predmetnej exekúcie malo dôjsť nadobudnutím účinnosti zákona č. 233/2019 Z. z. dňa 01.01.2020. Z vykonaného dokazovania je ale zrejmé, že súdna exekútorka v exekučnom konaní postupovala v súlade so zákonom a na základe vždy aktuálneho stavu vecí, rešpektujúc všetky práva povinného v exekučnom konaní. O uvedenom svedčí i skutočnosť, že reagovala na podanie žalobcu, ktorý dňa 11.12.2019 doručil žalovanej žiadosť o odpustenie pohľadávky zo dňa 09.12.2019, toto – považujúc ho za návrh povinného na zastavenie exekúcie - promptne postúpila exekučnému súdu, ktorý o ňom rozhodol taktiež ako o návrhu povinného na zastavenie exekúcie uznesením zo dňa 28.02.2020 (a to bez ohľadu na to, že odvolací súd následne, uznesením zo dňa zo dňa 27.08.2020

č. k.17CoE/25/2020-23 predmetné uznesenie exekučného súdu zrušil s názorom, že nejde o návrh povinného na zastavenie konania, ale o hmotnoprávnu žiadosť povinného odpustenie dlhu zo strany veriteľa, pretože toto rozhodnutie odvolacieho súdu exekútorka nemohla ku dňu nadobudnutia účinnosti ZoUNEK predvídať). Pokiaľ za tejto veľmi špecifickej procesnej situácie súdna exekútorka až do rozhodnutia exekučného súdu dňa 18.08.2022 uznesením

č. k. 1Er/1043/2004-35 zastávala názor, že ku dňu, keď sa mala exekúcia vo veci zastaviť v zmysle ZoUNEK, bolo rozhodované o zastavení starej exekúcie (konanie o tomto návrhu povinného začalo dňom jeho doručenia dňa 19.12.2019) v zmysle § 4 ods. 2 písm. b/ ZoUNEK, nemožno hovoriť o vykonávaní exekučnej činnosti bez odbornej starostlivosti vynaloženej z jej strany. Zákonný bol i predchádzajúci postup exekútorky, ktorá bezodkladne potom, ako zistila, že žalobca sa stal poberateľom starobného dôchodku, adresovala Sociálnej poisťovni príkaz na začatie exekúcie zrážkami zo mzdy a iného príjmu ako aj exekučný príkaz na vykonanie exekúcie zrážkami zo mzdy a iného príjmu žalobcu a úhradu trov exekúcie a nemôže niesť zodpovednosť za to, že Sociálna poisťovňa realizovala zrážky oneskorene a tieto jej i oneskorene poukázala. Tieto zrážky boli pritom realizované na úhradu existujúcej, vymáhateľnej pohľadávky oprávneného, pričom doposiaľ nedošlo k jej úplnému uspokojeniu.

21. Žalovaná s poukazom na uvedené v konaní uniesla dôkazné bremeno a preukázala, že pri výkone exekučnej činnosti v rámci exekučného konania, vedeného na Okresnom súde Považská Bystrica pod sp.zn. 1Er/1043/2004, postupovala v súlade so zákonom, rešpektujúc všetky práva oprávneného i povinného, a teda konala s odbornou starostlivosťou porovnateľnou s obdobnými exekučnými konaniami. Z tohto dôvodu bolo potrebné žalobu ako nedôvodnú zamietnuť.

22. Súd prvej inštancie správne na základe § 255 ods. 1 CSP rozhodol o náhrade trov konania podľa zásady zodpovednosti za výsledok (zásada úspechu) vo veci, keď úspešnej žalovanej priznal voči neúspešnému žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, pričom svoje rozhodnutie v tejto časti jasne a zrozumiteľne odôvodnil.

23. Žalobca vo svojom odvolaní neuviedol žiadne skutočnosti, ktoré by boli spôsobilé priviesť zmenu napadnutého rozhodnutia v jeho prospech. Vzhľadom na uvedené odvolanie žalobcu nepovažoval odvolací súd za dôvodné a rozsudok súdu prvej inštancie podľa § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

24. Odvolací súd rozhodol i o trovách odvolacieho konania.

25. Podľa § 255 ods. 1 CSP súd prizná strane náhradu trov konania podľa pomeru jej úspechu vo veci.

26. Podľa § 262 ods. 1 CSP o nároku na náhradu trov konania rozhodne aj bez návrhu súd v rozhodnutí, ktorým sa konanie končí.

27. Podľa § 262 ods. 2 CSP o výške náhrady trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti rozhodnutia, ktorým sa konanie končí, samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

28. Podľa § 396 ods. 1 CSP ustanovenia o trovách konania pred súdom prvej inštancie sa použijú aj na odvolacie konanie.

29. Keďže žalovaná bola v odvolacom konaní plne úspešná, patril by jej podľa § 396

ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1, § 262 ods. 1 CSP vo vzťahu k žalobcovi nárok na náhradu trov odvolacieho konania v rozsahu 100 %. Keďže si však trovy odvolacieho konania neuplatnila a z obsahu spisu jej ani žiadne trovy odvolacieho konania nevyplývajú, odvolací súd jej ich náhradu nepriznal.

30. Toto rozhodnutie prijal senát Krajského súdu v Trenčíne pomerom hlasov tri ku nule (§ 393 ods. 2 CSP).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku odvolanie nie je prípustné.

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP):

- dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov

b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu

c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,

d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,

e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo

f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP)

- dovolanie je prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu

b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo

c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP)

- dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP)

- dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy. Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 1, 2 CSP)

- v dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh, § 428 CSP)

- dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom (okrem prípadov podľa § 429 ods. 2 CSP). Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP).